

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja Lidije Rostaš, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Sanje Štefan, članica vijeća, uz višeg sudskog savjetnika - specijalistu, Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja H. Š., Z., kojeg zastupa S. D., odvjetnica u Z., protiv tuženog Povjerenika za informiranje, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici održanoj 7. listopada 2020.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Poništava se Rješenje Povjerenika za informiranje KLASA: UP/II-008-07/20-01/916, URBROJ: 401-01/06-20-4 od 24. kolovoza 2020. godine te se predmet vraća na ponovni postupak tuženiku.

Nalaže se tuženom povjereniku za informiranje da u roku od 15 dana plati tužitelju trošak u iznosu od 5.000,00 kuna.“

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem tuženika odbijena je kao neosnovana tužiteljeva žalba izjavljena protiv rješenja G. k. d. S. d. o. o. kojim je odbijen tužiteljev zahtjev za pristup informacijama.

Tužitelj u tužbi navodi da je tuženik u žalbenom postupku pribavljao očitovanja o informacijama koje se potražuju, time da nije upoznao tužitelja da je prikupljao očitovanja od tijela javne vlasti te koje je činjenice utvrdio, niti mu je o tako utvrđenim činjenicama omogućeno očitovanje prije donošenja pobijanog rješenja. Tvrdi da tuženik pogrešno tvrdi da tijelo javne vlasti ne posjeduje informacije za tražene mjesece, već da ih posjeduje prema poreznim propisima. Smatra da je tijelo javne vlasti u navedenom razdoblju isplaćivalo plaće radnicima, a da u svakom slučaju posjeduje jednu ili više isprava obradom kojih bi tužitelj došao do traženih podataka. Predlaže održati raspravu te saslušati svjedoke koji po njegovom mišljenju imaju saznanja o isplatama plaće radnicima, odnosno drugog dohotka te je li u tom razdoblju tijelo javne vlasti podnosilo nadležnoj ispostavi Ministarstva financija tzv. obrazac JOPPD. Predlaže poništiti tuženikovo rješenje uz naknadu troškova spora.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je tijekom žalbenog postupka utvrdio da je prvostupanjsko tijelo odbilo tužiteljev zahtjev pozivom na zakonsko ograničenje, premda nema u posjedu zatražene informacije, u kojem slučaju je bilo u obvezi rješenjem odbaciti zahtjev u skladu sa odredbom članka 23. stavka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13. i 85/15. – dalje u tekstu: ZPPI). Navodi i da mu je G. k. d. S. d. o. o. kao dopunu spisa dostavilo akt od 6. kolovoza 2020. koji je izradio Voditelj financijsko – računovodstvenog odjela prvostupanjskog tijela, u kojem se očitovalo prema pojedinim točkama zahtjeva žalitelja da u navedenim mjesecima nije bilo isplata vezanih za, u predmetnom zahtjevu navedena, traženja. Ističe da tužitelj u tužbi ničim nije dokazao da bi

takve informacije postojale kod prvostupanjskog tijela, osim što on pretpostavlja da bi morale postojati. Tvrdi da nije razmatrao postoje li takve informacije kod prvostupanjskog tijela za neke druge mjesece u 2019. godini, s obzirom da je tužitelj svoj zahtjev precizirao navodeći točno određene mjesece za koje se prvostupanjsko tijelo i očitovalo.

Nadalje tuženik navodi da nije u njegovoj nadležnosti da utvrđuje obvezu tijelima javne vlasti na posjedovanje ili neposjedovanje informacija te je li neka dokumentacija tijela javne vlasti u skladu sa zakonskim i podzakonskim propisima i slično, posjeduje li navedeno tijelo ili ne posjeduje traženu informaciju, odnosno može li se korisnicima omogućiti pristup informaciji u slučaju kada je njeno postojanje kod istog tijela javne vlasti nedvojbeno utvrđeno. Navodi da je u predmetnom slučaju iz dokumenta koji je potpisao voditelj Financijsko - računovodstvenog odjela prvostupanjskog tijela utvrđeno da u istom ne postoje tražene informacije za u zahtjevu navedene pojedine mjesece.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz spisa proizlazi da je tužitelj od G. k. d. S. d. o. o. zatražio informacije za prosinac 2018., ožujak 2019., lipanj 2019., rujan 2019. i prosinac 2019. godine koliko je isplaćena bruto plaća/naknada plaće tijela javne vlasti bez doprinosa na plaće u navedenom mjesecu, broj osoba kojima je isplaćena bruto plaća/naknada plaće tijela javne vlasti u navedenom mjesecu, ukupni bruto iznos plaćanja fizičkim osobama temeljem kojeg postoji obveza tijela javne vlasti uplate poreza na dohodak bez doprinosa (npr. ugovori o djelu i slično) na taj iznos u navedenom mjesecu te broj fizičkih osoba za čiju korist su izvršena plaćanja za koji postoji obveza tijela javne vlasti uplate poreza na dohodak bez doprinosa (npr. ugovori o djelu i slično) u navedenom mjesecu.

Prvostupanjskim rješenjem je odbijen navedeni zahtjev na temelju odredbe članka 15. stavka 2. ZPPI-a uz obrazloženje da se radi o informaciji koja predstavlja poslovnu ili poreznu tajnu te da tijelo javne vlasti nije dužno dostaviti tražene podatke.

Tužitelj je podnio žalbu protiv navedenog rješenja, povodom koje žalbe je tuženik donio pobijano rješenje.

ZPPI propisuje da je informacija svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis), koji je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti (čl. 5. st. 1. t. 3.).

Po ocjeni ovog suda, u predmetnom slučaju se ne radi o informaciji u smislu citirane zakonske odredbe, kako to pravilno tvrdi i tuženik. Naime, odlučna činjenica za predmetnu stvar je postoji li zatražena informacija kao takva, jer tijelo javne vlasti nije dužno poduzimati određene radnje i analize radi stvaranja informacije koju već ne posjeduje kao gotovu i izrađenu.

Naime, tijekom žalbenog postupka tuženik je utvrdio da u navedenim mjesecima za koje tužitelj traži informaciju nije bilo isplata vezanih za tužiteljeva traženja pa je tuženik pravilno ocijenio da je tijelo javne vlasti s obzirom da ne posjeduje traženu informaciju, primjenom odredbe članka 23. stavka 4. ZPPI-a, rješenjem trebalo odbaciti tužiteljev zahtjev, a ne odbiti. Dakle tuženik je utvrdio da je u prvostupanjskom postupku bilo nedostataka, međutim ocijenio je da su ti nedostaci takvi da ne mogu utjecati na rješavanje upravne stvari. Budući da se radi o propustima koji ne bi doveli do drukčijeg rješavanja upravne stvari, tuženik je, primjenom odredbe članka 116. točke 2. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09.), pravilno odbio tužiteljevu žalbu kao neosnovanu, uz razložno obrazloženje s kojim je ovaj sud suglasan u cijelosti.

Imajući na umu sadržaj tužbe te odgovora na tužbu kao i podatke u spisu predmeta Sud je ocijenio da su u ovom slučaju raspravljena sva bitna pitanja koja su odlučna za donošenje pravilnog rješenja te da razlozi zbog kojih se predmetno rješenje pobija ne zahtijevaju daljnja činjenična utvrđenja. Stoga je, radi izbjegavanja nepotrebnih radnji i troškova, predmetni spor riješio bez održavanja rasprave.

Kako je po ocjeni ovog suda tuženikovo rješenje zakonito, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), tužbeni zahtjev je odbijen kao neosnovan.

U Zagrebu 7. listopada 2020.

Predsjednica vijeća
Lidija Rostaš, v.r.